ΕΤΟΣ Α. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 38.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία » » » 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐςιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

(Συνέχεια· ἴδε ἡγούμενον φύλλον).

« Ὁ μόνος, ἐξακολουθεῖ ἡ «Ἕλλην. Ἀνταπόκρισις» ὅστις διεῖδεν ἀσφαλῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποῦ ἄγουσι τὰ πράγματα αἱ ἐσφαλμέναι θεωρίαι καὶ ἡ νεωτεριστικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Δεληγεώργη ὑπῆρξεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος. Τρανὸν τούτου τεκμήριον ὑπῆρξαν οὐ μόνον αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεις του, ἀλλὰ καὶ τὸ πολύκροτον πρὸς τὸν βασιλέα ὑπόμνημα, ἐν ᾧ, καταδικάζων τὰς διακρίσεις, αἵτινες παρεισήχθησαν μεταξὺ τῶν προστατίδων δυνάμεων, ῥητῶς ἀπεφαίνετο ὅτι ἡ Ἑλλὰς μίαν πρέπει νὰ ἔχῃ πολιτικὴν, τὴν πρὸς τὰς τρεῖς ναυμάχους τοῦ Ναυαρίνου ἴσην φιλίαν καὶ εὐγνωμοσύνην, ἐναντίον τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Ε. Δεληγεώργη, ὅστις ἐωολιτεύετο πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ὡς πρὸς ἐχθρὰν μᾶλλον, ἢ πρὸς φίλην.

Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς πολιτικῆς τοῦ 1873 ἐπετέθησαν ἔκτοτε κατὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀποκαλοῦντες αὐτὸν σλαυϊστὴν καὶ Σκύθην καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθετα, δι' ὧν διαβουκολεῖται ἐπὶ ἔτη τόρα ἡ Ἑλλάς· ἀλλ' οἱ ἐγκύψαντες εἰς τὰ ἀνατολικὰ πράγματα καὶ κρατήσαντες ἀκριβῆ τὸν κατάλογον τῶν συμφορῶν, ὅσας ὑπέστη ἐξ ἀνοίας τὸ ἔθνος κατὰ τὰ νελευταῖα ἔτη, ἐκ μόνου αὐτοῦ ἀπεξεδέχοντο τὴν δυνατὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς γενομένων καὶ πολιτικὴν συνάδουσιν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Διὰ τοῦτο ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη ὑπὸ τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων ἡ ἐπάνοδος τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ εἰς τὰ πράγματα, οὐ μόνον ὡς ἐγγύησις αἰσιωτέρας τροπῆς τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ ὡς ὁριστικὴ καταδίκη τῶν ἀποφωλίων σχεδίων, δι' ὧν διεστράφη ἡ γνησία ἑλληνικὴ παράδοσις.

Καὶ τῷ ὄντι, ἅμ' ἔργον. Ἐν μέσῳ τῶν δεινοτέρων βουλευτικῶν περιπετειῶν, ἐν μέσῳ προτοφανῶν ὑπουργικῶν καταδιώξεων, ἡ κυβέρνησις, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἠμέλησε τὸ μέγα αὐτῆς ἐξωτερικὸν καθῆκον. Ἡ Τουρκία πρὸ ἐτῶν δὲν εἶχεν ἀντικρύσει ἐνώπιον αὐτῆς ἑλληνικὴν κυβέρνησιν οὕτω καλῶς ἐννοοῦσαν τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἐκ τῶν προτέρων παρεσκευασμένην νὰ ἀποκρούσῃ τὸ ἀνωφελὲς δέλεαρ τῶν τουρκικῶν θωπειῶν. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος δὲν ἐφείσθη φιλικῶν διαβεβαιώσεων πρὸς τὴν Τουρκίαν. ἀλλ' εἰς ἀμοιβὴν δὲν ἀπῄτησε παρ' αὐτῆς κενὰς φιλοφρονήσεις, ἀλλὰ τὴν πραγματικὴν ἄρσιν πάσης ἀφορμῆς δυσπιστίας. Πέτρα σκανδάλου εἶχε καταντήσει πρὸ παντὸς τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας, ὅπερ ἐκ κακοβουλίας ἀνέβαλλεν ἡ Πύλη εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας, ὅπως κρατῇ μετεώρους χιλιάδας ὑπηκόων Ἑλλήνων. Τὰ στρατηγήματα ταῦτα ἠνέχθησαν πᾶσαι αἱ προγενέστεραι κυβερνήσεις· διὰ τοῦτο δὲ ἐφάνη εἰς τὴν ἀρχὴν εὐδιάθετος νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς παροῦσαν ἡ Τουρκία. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας εἶδεν ὅτι δὲν ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς ὑπουργοὺς τοῦ παλαιοῦ φυλάματος, ἀλλ' ἄνδρας ἔχοντας συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος σαφῶς ἐδήλωσε πρὸς τὴν Τουρκίαν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας δὲν λυθῇ κατ' εὐχὴν τὸ ἀτελεύτητον τοῦτο ζήτημα, ἡ Ἑλλὰς θὰ θεωρήσῃ πλέον ὡς πρόσχημα τὰς φιλικὰς διαβεβαιώσεις τῆς Πύλης καὶ θὰ πολιτευθῇ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς κράτος οὐδένα ἔχον στενότερον δεσμὸν μετὰ τῆς γείτονος αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἀρρενωπὴ αὕτη γλῶσσα ἤρκεσεν, ὅπως φωτίσῃ τὴν Πύλην περὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς θὰ ἐξετίθετο, ἐὰν δὲν ἔσπευδε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ μίαν δεκαπενθημερίαν ἦτο λελυμένον τὸ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὑφαιτόμενον ὡς πηνελόπειος ἱστὸς ζήτημα. Οὕτως ἐγκαθιδρύθη μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν πραγματικὴ φιλία, οἵαν ἐπιθυμοῦσι τῷ ὄντι οἱ Ἕλληνες, φιλία ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ δικαίοις, δίδουσα, ἀλλὰ καὶ λαμβάνουσα, καὶ οὐχὶ μόνον δίδουσα, ὡς ἐπὶ τῶν προγενεστέρων κυβερνήσεων. Τιμώμενοι καὶ τυγχάνοντες τῶν δικαίων ἐν τῇ ὁμόρῳ ἐπικρατείᾳ οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουσι λόγον νὰ ὑποσκάπτωσι συμμαχοῦντες μετὰ τῶν ἄλλων φυλῶν τὰ θεμέλια τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος, οὐδὲ νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν ἀναπόφευκτον λύσιν, μέχρις οὗ προετοιμασθῶσιν ἐν εἰρήνῃ νὰ ἐκτελέσωσιν ἐπαξίως τὴν ἀνατεθειμένην αὐτοῖς ἐντολήν. Ἀλλὰ ζημιούμενοι καὶ περιφρονούμενοι ἐν εἰρήνῃ, θὰ ηὐτοκτόνουν ἐὰν περίσταντο ἀπαθεῖς θεαταὶ ἀναβρασμοῦ, ὅστις ὑποβοηθούμενος ἐγκαίρως, οὐδεὶς γινώσκει ποῦ δύναται νὰ καταλήξῃ.

(ἕπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ.

—o—

Ἐν τῇ ΚΘ'. συνεδριάσει γενομένῃ τῇ 21 Μαρτίου, τοῦ Προέδρου δόντος τὸν λόγον τῇ ὑπερασπίσει, ἔλαβεν αὐτὸν ὁ συνήγορος τοῦ Νικολοπούλου Κακουλίδης, ἐπιφυλαχθέντος τοῦ ἑτέρου αὐτοῦ συνηγόρου Τυπάλδου ν' ἀγορεύσῃ μετὰ τὴν τῶν Εἰσαγγελέων ἀπάντησιν.

Ὁ Κακουλίδης εἶπεν ὅτι δὲν ἔρχεται νὰ ἐπαναλάβῃ ὅσα διεξῆλθον οἱ συνάδελφοί του, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὸ πραγματικὸν μέρος, διαιρῶν τοὺς μάρτυρας εἰς τρεῖς κατηγορίας· εἰς τοὺς ἀκούσαντας ὅτι ἔγειναν δωροδοκίαι, εἰς τοὺς εἰπόντας ὅτι εἶδον τοῦτο ἐν ταῖς ἐφημερίσι καὶ τοὺς εἰπόντας ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως. Διὰ τοὺς πρώτους καὶ δευτέρους θεωρεῖ ἄσκοπον τὸν λόγον· τῶν δὲ τρίτων, λέγει ὅτι αἱ καταθέσεις εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ἀντιφατικαὶ, προέρχονται ἐκ πολιτικοῦ πρὸς τὸν Νικολόπουλον πάθους.

Περαίνων δὲ τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τηλι-

κούτου ὄντος πολέμου κατὰ τοῦ Βούλγαρη, ἀπορεῖ πῶς δὲν παρουσιάσθησαν πλείονες κατήγοροι τοῦ Νικολοπούλου.

Μετὰ τὸν Κακουλίδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Χοϊδᾶς συνήγορος τοῦ Πατρῶν, ὅστις εἶπεν ὅτι περὶ τοῦ πελάτου του δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ ὀλίγισται καταθέσεις, ἐν αἷς ἡ τοῦ Ἀντωνοπούλου, ἣν ἀναιρεῖ, διϊσχυριζόμενος, ὅτι ἂν οὗτος πράγματι ἔδωκε χρήματα, ἔδωκεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἀβερκίου.

Μετὰ τὸν Χοϊδὰν ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ὁ ἕτερος τοῦ Ἀβερκίου συνήγορος Καμπᾶς, ὅστις συνεπλήρωσεν ἐπιτυχῶς καὶ ἐν ὀλίγοις τὴν τοῦ Χοϊδᾶ ἀγόρευσιν.

Ἐν τῇ Α΄. συνεδριάσει ἔλαβον τὸν λόγον οἱ συνήγοροι τῶν ἀρχιεπισκόπων Μεσσηνίας καὶ Κεφαληνίας. Καὶ ὁ μὲν Ῥοντήρης προοιμιαζόμενος εἶπεν ὅτι ἡ παροῦσα δίκη εἶναι μεγίστη, διότι κατηγορεῖται Βουλή, κατηγορεῖται ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, καὶ οἱ δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ δώσωσι προσοχήν· ὅτι ἐπὶ τοῦ Μεσηνίας δὲν ὑπάρχει ἔνοχή, οὐδαμῶς ἀποδεικνύεται δωροδοκία, πολλῷ δ' ἧττον ἐκβίασις· περὶ ταῦτα ἐνδιέτρεψεν, ἀναγνοὺς πλείστους συγγραφεῖς τῆς Γερμανίας.

Ὁ δὲ τοῦ Κεφαληνίας συνήγορος Χωραφᾶς λέγει ὅτι ὁ πελάτης του σύρεται ὑπὸ παρανόμων κραζόντων σταυρωθήτω· ὅτι οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχουσι κατ' αὐτοῦ ἢ τὴν πεπλανημένην κοινὴν γνώμην· ὅτι ὁ Κομποθέκρας ὡς ἀληθὴς τύπος Ἀρχιερέως ἀνέχεται τὴν καταδίωξιν συγχωρῶν τοὺς ἐχθρούς του, καὶ ὅτι οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου δὲν θέλουσι παραδώσει τὸν ἀθῶον εἰς σφαγὴν, ὅπως ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, τὰς χεῖρας ἀπονιπτόμενος.

Ἐν τῇ ΑΑ΄. συνεδριάσει γενομένη τῇ 18 Μαρτίου, ἔλαβε τὸν λόγον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Χαριτάκης. διϊσχυριζόμενος ὅτι κατηγορεῖται ἁπλῶς, διότι συγκατῴκησε μετὰ τοῦ Βαλασσοπούλου, διότι ἦτο πνευματικὸς συγγενὴς τοῦ Οἰκονομοπούλου, καὶ διότι μετέβαινεν ἐνίοτε παρὰ τῷ Νικολοπούλῳ ὡς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ δικηγόροι. Ἐμέμφθη τὴν γλωσσαλγίαν τοῦ Οἰκονομοπούλου καὶ εἶπεν ὅτι κατήγοροί των δὲν εἶναι ἡ Βουλὴ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς, ἀλλ' οἱ 96 μάρτυρες, οἱ ἐλθόντες νὰ πνίξωσιν αὐτοὺς μόνον λόγια λέγοντες. Ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον του ἀποδείξας τὸ ἀνύπαρκτον τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ ἐνοχῆς ἐπὶ συστάσει.

Μετὰ τὸν Χαριτάκην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ζέρμας συνήγορος τοῦ Πετρῆ, ὅστις, *παραδεχθεὶς ὡς καὶ ὁ πελάτης του τὴν δωροδοκίαν*, ἐφρόντισε μόνον ὅπως ἀπαλλάξῃ ἐκεῖνον τῆς ἐνοχῆς!, λέγων ὅτι περὶ συνεργίας μόνον ὀφείλει νὰ εἴπῃ τινά· ὑποστηρίζει ἐκβίασιν! καὶ διατείνεται ὅτι ὁ πελάτης του ὑπῆρξε μάρτυς καὶ οὐχὶ συνεργός. Προσθέτει δὲ, ὅτι ἂν οἱ Νομάρχαι καὶ οἱ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων ἐκβιάζουσι τοὺς ἀνθρώπους νὰ δίδωσι χρήματα, μὴ ὑπογράφοντες ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ἢ ἀρνούμενοι νὰ ἐξετάσωσι μάρτυρας, δὲν πταίουσιν οἱ δωροδόται. Ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον διϊσχυριζόμενος ὅτι ὁ *Πετρῆς ὑπὸ δασκαλικῆς ἁπλότητος ὑπῆγεν ὡς μάρτυς, διότι δὲν γνωρίζει οὐδὲ τὸν νόμον!*

Τὸν λόγον ἔλαβεν ἔπειτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Οἰκονομόπουλος, ὅστις ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν.

Ἐν τῇ ΑΒ΄. λοιπὸν συνεδριάσει, γενομένη τῇ 17 Μαρτίου, ὁ κατηγορούμενος Οἰκονομόπουλος ἐξακολουθῶν τὴν ἀγόρευσίν του εἶπεν ὅτι καθ' ὅλον τὸν βίον του οὐδεμία ἀπεδόθη αὐτῷ ἐνοχὴ καὶ ὅτι ἔλαβε δικαστικὴν θέσιν μικρὰν μὲν, ἀλλ' ὅμως ἐξετίμησεν αὐτὴν, ὡς γινώσκουσι πολλοὶ τῶν δικαστῶν τούτων, οἷς ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ᾖναι γνωστὸς. Ἐὰν ἐφαίνετο, εἶπε, μετὰ μοναχῶν καὶ κληρικῶν, οὐδὲν θαυμαστὸν, διότι ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος μοναχὸς, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν συγγενῶν του ἦσαν κληρικοί. Ἀναιρεῖ δι' ἀποδείξεων ἰσχυρῶν τὰς πλείστας τῶν συκοφαντιῶν, λέγων ὅτι εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ Ἀργολίδος, ὑφ' οὗ ἐδόθησαν καὶ μικράτινα δῶρα φιλίας τῇ οἰκογενείᾳ του. Ἐπειδὴ τὸν ἠρώτων διάφοροι τερίεργοι πόσον ὠφελήθη ἐκ τῶν ἐπισκοπικῶν, ἀπεκρίνετο, λέγει, ἀστειευόμενος, ἑκατομμύρια! μὴ ὑποθέτων ποτὲ ὅτι ἔμελλε διὰ ταῦτα νὰ εὑρίσκηται σήμερον ἀδίκως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τούτοις, λέγει, δὲν ἔρχεται ἐφωδιασμένος διὰ δικηγόρων, διότι συναισθάνεται τὴν ἀθωότητά του· καθόσον μάλιστα νομικοὶ οἷοι οἱ τοῦ παρόντος δικαστηρίου, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην πρωρέως ὅπως γείνῃ αὐτοῖ τοιοῦτος εἷς μικρὸς εἰρηνοδίκης, ὃν πλαστογράφοι καὶ συκοφάνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἔσυραν ἐνώπιόν των.

Περαίνων δὲ τὴν ἀγόρευσίν του ἐξωμοίωσεν ἑαυτὸν πρὸς μικρὸν καὶ εὐτελῆ θάμνον, περὶ ὃν ὅμως τρέφονται ὡς μικροὶ κοχλίαι τὰ ἐννέα τέκνα του, ὥστε πέποιθεν ὅτι τὸ δικαστήριον θέλει τῷ ἀποδώσει δικαιοσύνην.

Μετὰ τὸν Οἰκονομόπουλον ὁ Πρόεδρος ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν Κόκκινον συνήγορον τοῦ Κομποθέκρα, καὶ, τούτου εἰπόντος ὅτι δὲν εἶναι ἕτοιμος, εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι παραδόξως παρητήθησαν, ὁ δὲ Τυπάλδος συνήγορος τοῦ Νικολοπούλου ἠσθένει, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ συνήγορος τοῦ Ἀβερκίου, Ἡλιόπουλος, ὅστις ἰσχυρίσθη, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ κατηγορία κατὰ τοῦ πελάτου του, ἀνέπτυξε τὸν ὁρισμὸν τῆς δωροδοκίας καὶ συνεπέρανεν ὅτι μόνον ὁ δωροδοκήσας ὑπάλληλον ὅπως ἀποπλανήσῃ αὐτὸν, ἐνέχεται. Ἐλέγξας δὲ τὰς μαρτυρίας ὡς ἀντιφατικὰς καὶ ψευδεῖς, ἐπέρανε τὸν λόγον.

Γενομένης δὲ διακοπῆς ἡμισείας ὥρας, ἔλαβε τὸν λόγον ἑτοιμασθεὶς ἐν τούτοις ὁ Κόκκινος ὅστις προοιμιασθεὶς, εἶπεν, ὅτι ὡμίλησεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δίκης περὶ ἀναρμοδιότητος ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δὲν ἐπείσθη. Ἤδη χαίρει ἐπὶ τῇ ἐπιστημονικῇ ἐκείνῃ ἀποφάσει, διότι ἐκ τῆς προόδου τῆς δίκης ἐδείχθη ἡ ἀθωότης τῶν ἀρχιερέων, οὓς συγχαίρει, συγχαίρων ἐνταυτῷ καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ κατηγορία, λέγει, κατηρτίσθη ὑπὸ παθῶν. Αὐτὸς δὲ νομίζει ὅτι καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἐπίσκοποι θὰ δεχθῶσι μετὰ ἐπιχαρᾶς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν, διότι ἄνευ αὐτῆς μένει μετέωρος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἡ κοινὴ γνώμη. Ὑπῆρξαν, λέγει, μάρτυρες οἵτινες ἐπιρρίπτοντες ἀλλαχοῦ τὰ βάρη ἐνόμισαν ὅτι ἀφαιροῦσι ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν· ὑπῆρξαν ἕτεροι, οἵτινες ἐκ πολιτικῶν λόγων ἐζήτησαν νὰ καταθέσωσι συμβάντα ἀνύπαρκτα. Ἀναπτύσσει, δὲ βοηθὸν λαμβάνων τὸν Θουκυδίδην, τὴν ἀγριότητα τῶν ἐμφυλίων παθῶν καὶ ἀναφέρει ὅτι τὸν Κομποθέκραν συνέστησεν ὁ Σίνας τῷ Κούπᾳ καὶ ὁ Κούπας τῷ Βούλγαρῃ. Ὁ Βούλγαρης μάλιστα ἦτο ὑποχρεωμένος τῷ Κούπᾳ, διότι χάριν τοῦ Βούλγαρη ὁ Κούπας ἐνήργει ὅπως εἰς Ῥωσσίαν προτιμῶντος τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ μάλιστα τὰ Ὑδραϊκά. Ἔχων λοιπὸν τοιαύτην ὑποστήριξιν ὁ Κομποθέκρας πῶς ἠδύνατο νὰ ἀποσφύγῃ εἰς δωροδοκίας; Ἐξακολουθῶν δὲ ὑπεστήριξε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς πράξεως διὰ πλείστων νομοδιδασκάλων τῆς Γερμανίας, διϊσχυρισθεὶς ὅτι οἱ ἐνεργήσαντες νὰ δοθῶσι χρήματα εἶναι μᾶλλον ἔνοχοι τῶν δωσάντων αὐτά· ἐν ᾧ, ὡς ἐκτίθενται τὰ πράγματα, δὲν εἶναι ἔνοχος οὐδ' ἡ Ἐκκλησία, οὐδὲ τὸ κράτος.

Ἐν τῇ ΑΓ΄. συνεδριάσει γενομένη τῇ 18 Μαρτίου ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι καίτοι ἀνεπτύχθησαν ἀρκούντως ἥ τε κατηγορία καὶ ἡ ὑπεράσπισις, δὲν ἐμποδίζει ὅμως νὰ προστεθῇ καί τι, ἂν ὑπάρχῃ, ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν Διαμαντόπουλον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁμιλίας του. Οὗτος δὲ ἐξήλεγξε καὶ πάλιν τὰς μαρτυρίας, εἰπὼν ὅτι ἀφοῦ τρεῖς ὑποψηφίους προτείνει ἡ Σύνοδος, καὶ τῶν τριῶν ὅστις δήποτε καὶ ἂν ἐγκριθῇ, εἶναι κατάλληλος, ἀφοῦ οἱ τρεῖς διορισθέντες ἀρχιεπίσκοποι ἦσαν οἱ καταλληλότεροι, ὅπερ οὐδ' ἡ κατηγορία ἠρνήθη, πῶς ταρέβη ὁ Βαλασσόπουλος τὸ καθῆκόν του; ὁ ὑπουργὸς εἶχε καθῆκον νὰ ὑποβάλῃ τὸ διάταγμα εἰς τὸν Βασιλέα, τὸ ὑπέβαλε· κατηγορεῖται ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐλευθέραν ἐκλογήν· ἀλλὰ πῶς; ἐν ᾧ δὲν εἶναι ἁρμόδιος; Κατηγορεῖται ὅτι ἐξεβίασε τοὺς ὑποψηφίους ἀλλὰ ἀφοῦ τὸ διάταγμα ἐγένετο, πῶς ἠδύνατο νὰ ἀνακληθῇ;

Προσθέσαντος δὲ καί τινας λεπτομερείας τοῦ συνηγόρου Ταμβακοπούλου, ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος τήν τε κατηγορίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν ἂν ἔχωσι νὰ προσθέσωσί τι, εἶτα δὲ τὸν Βαλασσόπουλον.

Ὁ Βαλασσόπουλος ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὰς μαρτυρίας πρὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ διατάγματος οἱ ἀρχιερεῖς ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη, τῶν ὑπουργῶν Δελιγιάννη καὶ Γρίβα, καὶ τοῦ Ζαΐμη καὶ Παπαδιαμαντοπούλου, πῶς ἦτο λοιπὸν δυνατὸν νὰ δώσωσι χρήματα;

Ἐρωτηθεὶς ἔπειτα ὁ Νικολόπουλος παρὰ τοῦ Προέδρου, ἂν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι, ἀπήντησεν ὅτι εὑρισκόμενοι ἀπέναντι τοιούτου δικαστηρίου, ἂν καὶ εἶχε πολλὰ νὰ εἴπῃ, ἀρκεῖται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του λεχθέντα. Δὲν θὰ παραλείψῃ ὅμως ὅτι ὑβρίσθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν ἀνταποδίδει τὰς ὕβρεις αἵτινες ἀποδεικνύουσι πάθος πολιτικόν. Ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἱστορία ἂς κρίνῃ, εἶπε, διότι τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη αἴτια εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν περιστάσεων ἐκείνων ἐνηργήθη ἀνάκρισις. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Οἰκονόμος ὃν εἶχε μετοθέσει καὶ ὃν ἀρνηθέντα νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐτιμώρησε, κατηγόρησεν αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ καταγγείλασα αὐτὸν ἐνήργησε τὰς ἀνακρίσεις, ἀλλὰ πότε ὅμως; ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Ἀργολίδος, ὃν αὐτὸς ἔκαμεν ὑπότροφον καὶ συνετήρει καὶ διέτρεφε καθ' ὃ ἐπενέστατον. Τὸ δὲ νὰ λέγωσιν, εἶπεν, ὅτι αὐτὸς ἔλαβε χρήματα παρ' ἐκείνου ὃν ἔτρεφεν, εἶναι ἡ αἰσχίστη τῶν συκοφαντιῶν. Ῥίπτει βλέμμα περιφρονήσεως ἐπὶ τῶν συκοφαντιῶν των, ἐννοῶν τοὺς μάρτυρας· καὶ ἡ ἱστορία ἂς λαλήσῃ ὅτι ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του ἐπὶ ὃ μῆνας ἐναντίον τῶν νόμων τῆς πατρίδος του· ἑξάκις, εἶπεν, ὅτι διηύθυνεν ὑπουργεῖα, καὶ ἡ πατρὶς τῷ ἐνεπιστεύθη τριάκοντα ἑκατομμύρια δάνειον, ὅπερ ἐπραγματοποίησε μ' ὅλας τας ἀπαισιοδοξίας τῶν ἄλλων. Ὡς δημόσιος δ' ἄνθρωπος πάντοτε ἔδωκε δικαιοσύνην εἰς φίλους καὶ ἐχθροὺς, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν ἀναμένει

παρὰ τῶν δικαστῶν του. Ἐρωτηθέντες εἶτα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὁ Χαριτάκης καὶ ὁ Πετρῆς, εἶπον ὅτι δὲν ἔχουσί τι νὰ προσθέσωσι, ὁ δὲ Οἰκονομόπουλος προσέθηκεν ὅτι καὶ ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κατάθεσις τοῦ Ἀντωνοπούλου αὐτὸς ἦτο νομικῶς ἀνίκανον πρόσωπον διὰ τὸ ἔγκλημα, διότι δὲν τῷ ἐμπιστεύοντο. Οὕτω δὲ ἐπεραιώθησαν αἱ συνεδριάσεις, καὶ τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀποφάσεως διάσκεψιν.

Ἡ δὲ τοῦ κ. Τυπάλδου μακρὰ καὶ σπουδαία ὑπεράσπισις τοῦ Νικολοπούλου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος «Λαοῦ»

Ὁ Ἐφέτης κ. Μενέλαος μέλος τοῦ Εἰδικοῦ δικαστηρίου ἠναγκάσθη ἀσθενούσης τῆς συζύγου του ν' ἀπέλθῃ εἰς Ναύπλιον. Καὶ κατά τινας μὲν ἐπανέρχεται συντόμως, κατ' ἄλλους δ' ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνει μέρος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ναυπλίᾳ Ἐφετῶν κ. Δρίβας. Βεβαιοῦται μάλιστα ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος μετὰ τῶν κ.κ. Ταταράκη καὶ Μαντσούφα ἐξελέχθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει μελετήσει τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τὰς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων καὶ τὰς ἀγορεύσεις τῆς κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, καὶ συντάξει τὴν ἀπόφασιν, ἣν πάντες ἀναμένουσιν ἀνυπομόνως, καὶ ἥτις θέλει μὲν ὑπογραφῇ ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνδιασκέψει παρὰ τοῦ δικαστηρίου, θέλει δὲ δημοσιευθῇ ἐν δημοσίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Βασίλισσα Ὄλγα ἀναλαβοῦσα ἐκ τοῦ τοκετοῦ ἤρξατο ἐξερχομένη εἰς περίπατον, τὸ δὲ εἰς Εὐρώπην ταξείδιον γενήσεται μετὰ τὴν δίκην τοῦ Ὑπουργείου Βούλγαρη. Πρὸς συνοδείαν δὲ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ὡρίσθη ἡ κυρία τῆς τιμῆς κ. Αἰκατερίνη Κ. Κολοκοτρώνη.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης ἀναφέρουσι μετ' ἐκπλήξεως τὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίως ἐν Γερμανίᾳ πλημμύρας· αἱ δὲ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐν πάσαις ἀνεξαιρέτως ταῖς ἐπαρχίαις καταστρεπτικὴν ἀνομβρίαν, ἥτις εἶναι τὸ ἐπίμετρον τῶν ἐν Ἑλλάδι δυστυχιῶν. Αἱ συνάδελφοι μάλιστα «Φορολογούμενος, Κορύμβη, Σπάρτη, Τάξις (Καλαμῶν), Ἀγὼν, Εὐθύνη, Ἐλπὶς, Ἀργολὶς, Εὔβοια, Σφὶγξ, Ἠὼς, Χωρικὸς» καὶ ἄλλαι ἐκτραγωδοῦσιν ἐλεγεῖα καὶ ἀναγγέλλουσι μάλιστά τινες ὅτι γίνονται ἀδιαλείπτως λιτανεῖαι πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ ἀποσαλῆναι ὑετόν. Ἐσχάτως δὲ, μόλις, ἀνέγνωμεν μετὰ χαρᾶς ἔν τισιν ἐξ αὐτῶν ὅτι ἔβρεξέ πως, ὡς ἔβρεξε ὀλίγον ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Τήνῳ τὴν παραμονὴν, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τὴν ἑπομένην. Καὶ εἰς Ναξον δ' ὡς ἐμάθομεν ἐξ ἐπιστολῆς, ὅπου λιτανεῖαι καὶ παρακλήσεις ἕνεκα τῆς ἀνομβρίας ἐγένοντο, ἔβρεξεν ὀλίγον. Ἐν Ἀθήναις δὲ κατὰ τὰς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐκεῖ ἀστεροσκοπείου, τὸ κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐφέτος καταπεσὸν ὕδωρ, εἶναι σχεδὸν 90 τοῖς 0]0 ὀλιγώτερον τοῦ πέρισυ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας πεσόντος!

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Σύρου ἡ Γαλλικὴ κανονιοφόρος «Gladiateur» ὁ δὲ πλοίαρχος αὐτῆς καὶ παρευρέθη ἐν τῇ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ψαλείσῃ δοξολογίᾳ.

— Τὴν Κυριακὴν (21 Μαρτίου) ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τοῦ ἐνταῦθα πτωχοκομείου· ἐκέρδησαν δὲ οἱ ἑξῆς ἀριθμοί·

Ἀριθμὸς	2,181	κερδήσας	διατ. δρ.	700.
»	1964	»	» »	250.
»	2241	»	» »	200.
»	1010	»	» »	100.
»	421	»	» »	75.
»	2830	»	» »	75.

Οἱ ἑξῆς δέκα 1463, 477, 2411, 1686, 171[illegible], 576, 2,299 2,476, 2,767, 2338, κερδίσαντες ἕκαστος ἀνὰ δραχ. 40.

Οἱ ἑξῆς δέκα ἕξ, ἤτοι 1301, 1008, 1643, 1376, 1695, 2659, 464, 498, 2,483, 1785, 2,291, 19[illegible]5, 1354, 531, 170, 1207, κερδίσαντες ἕκαστος ἀνὰ δραχμὰς 75.

Τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἐκέρδησεν ὁ συμπολίτης μας κ. Π. Δαμιανὸς ἐργοστασιάρχης, τὸν δὲ δεύτερον ἱερεύς τις καθολικὸς ἐξ Ἄνω Σύρου.

Οἱ κερδήσαντες ἀριθμοὶ πληρώνονται ἐντὸς ὀκταημέρου προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ταμίου τῆς Φιλοπτώχου ἑταιρίας κ. Μ. Ἀπαλύρα.

— Ἐκτὸς τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ν. Χριστοδούλου ἔχομεν ταύτην τὴν ἑβδομάδα καὶ τὴν πτώχευσιν τῆς εὐεργετικῆς τραπέζης «Πανδώρας» ἧς προσωρινοὺς πράκτορας, καλῶς ποιήσαν τὸ δικαστήριον, διώρισε τοὺς κ. Π. Πετρίτσην καὶ Λ. Κωνσταντινίδην ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας συμφέρον καὶ ἀμερολήπτους.

— Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐκήρυξεν ἐντελῶς ἀθῶον πάσης κατηγορίας τὸν παρὰ τῷ ἐνταῦθα πρακτορείῳ τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ ὑπάλληλον κ. Ἰανάριον Σταρίταν. Οἱ γινώσκοντες τὴν τιμιότητα τοῦ ἀρχαίου τούτου πολίτου καὶ χρηστοῦ οἰκογενειάρχου οὐδαμῶς ἀμφιβαλλόν ποτε περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, ἤδη δὲ καὶ συγχαίρουσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ του.

— Ἡ 25η Μαρτίου καθ' ἣν ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ νέος Ἑλληνισμὸς ἑορτάζουσι τὰς μεγίσας τῶν ἑορτῶν, ἐπανηγυρίσθη καὶ ἐνταῦθα, ἀλλ' οὐχὶ, εἶναι ἀληθὲς, μετὰ τοῦ ζήλου καὶ τοῦ αἰσθήματος ἅτινα προσήκουσιν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας. Διότι ἔν τε τῷ μνημοσύνῳ οὗτινος τὰ εὐτελῆ κόλλυβα προσφέρονται οἷον ἐναγίσματα καὶ στέφανοι εἰς τοὺς ἥρωας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, καὶ ἐν τῇ δοξολογίᾳ τῇ ψαλλομένῃ ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν μεγάλων ἐκείνων ψυχῶν, ἐκτὸς τῶν κ.κ. Προξένων, τινῶν δημοσίων, δημοτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχόντων καὶ Ὑπαλλήλων, πάνυ ὀλίγοι τῶν πολιτῶν παρῆσαν· τὰ πάντα δὲ ἤλεγχον τὴν ἐπικρατοῦσαν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος κατάπτωσιν καὶ τὴν λήθην καὶ τὴν ἀδιαφορίαν ἡμῶν πρὸς τὰ καλὰ καὶ μεγάλα. Καὶ τίς δὲν ἐνθυμεῖται ὅτι τὸ μέγα τῶν Γάλλων ἔθνος, πρό τινων ἐτῶν συνήγαγε τὰ πανταχοῦ γῆς ἐπιζῶντα λείψανα τῶν μετὰ Ναπολέοντος Α'. συναγωνισαμένων καὶ ἀπένειμεν αὐτοῖς πλουσιωτάτας συντάξεις; Ἡμεῖς δὲ, ἐνῷ ἀκούεται εἰσέτι ἡ βαρεῖα ἠχὼ τοῦ πυροβόλου ὃ ἐβρόντησεν ἐκ τῶν ἡφαιστείων τοῦ Μιαούλη καὶ τοῦ Σαχτούρη, ἐνῷ σπινθηροβολεῖ εἰσέτι ὁ φοβερὸς τοῦ Κανάρη δαυλός· ἡμεῖς τῶν ὁποίων ἡ γῆ ὑπῆρξεν ἡ ἑστία τῆς ἐλευθερίας ἀφ' ἧς ἐδανείσθησαν τὴν θερμότητα αὐτῆς καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ, ἀπωλέσαμεν τὰ πάντα, ὡς καὶ αὐτὴν τῆς ἐλευθερίας τὴν μνήμην· καὶ οὐ μόνον πολλὰ τοῦ ἀγῶνος ἐπιζῶντα γεραρὰ λείψανα πεινῶσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, ἀλλὰ καὶ τῶν τεθνηκότων ἡρώων λυποῦμεν τὰς ψυχάς.

Τῷ ὄντι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἃ ἔχομεν κακῶν, εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐλησμονήσαμεν ἐνωρὶς, ὅτι εὐκολώτερον ἀποκτῶσι τὰ ἔθνη ἢ διατηροῦσι τὴν ἐλευθερίαν των· ἐλησμονήσαμεν, ὅτι ἡ δουλεία καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετέβαλε στιγμιαίως εἰς ἡρωϊκὸν ἐνθουσιασμὸν τὴν ταπεινοτέραν αὐτοῦ ἐνέργειαν, ἀλλ' ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς εὐδαιμονίας, ἀπαιτοῦσιν ἡρωϊκωτέραν τινὰ καὶ γενναιοτέραν ἕξιν. «*Ἀλλ' ὦ Ζεῦ, ποίησον αἴθρην, κατὰ σκότον γὰρ ἠλάσκομεν*».

— Μοναδικὴ ὑπῆρξεν ἐφέτος ἡ τῶν προσκυνητῶν συρροὴ εἰς τὸ ἐν Τήνῳ πανελλήνιον τῆς Εὐαγγελιστρίας Προσκύνημα, τὰς 12 χιλιάδας, ὡς λέγεται, ὑπερβᾶσα. Οὐ μόνον δὲ ἐκ τῆς Θρακοελληνικῆς χερσονήσου, τῆς Κρήτης καὶ τῶν λοιπῶν νήσων, ἀλλὰ καὶ ἐκ Εὐξείνου πόντου, τῆς Συρίας καὶ τῆς Μικρασίας, μετέβησαν ἐφέτος εἰς Τῆνον προσκυνηταί. Ἐκ μόνης μάλιστα τῆς τελευταίας καὶ τῶν παρακειμένων αὐτῇ νήσων, περὶ τὰ τριάκοντα μετέβησαν πλοῖα, καὶ διὰ μόνων τῶν ἐκ Πειραιῶς προερχομένων ἀτμοπλοίων προσκυνηταὶ περὶ τοὺς χιλίους.

Εἰς τὴν τῆς Πανελληνίου ταύτης πανηγύρεως ἐξαιρετικὴν συρροὴν συνετέλεσεν ἐφέτος καὶ ἡ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας εὐδία, τοὺς πλόας εὐκολύνουσα, ἐν ᾧ ἡ κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐπικρατήσασα ἐν Σύρῳ τε καὶ ἐν Τήνῳ βροχὴ, οὐ μόνον πλείστους παρεκώλυσεν ἑτοίμους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν πανήγυριν, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν ἤδη μεταβάντων ἑορταστῶν τὰ πλήθη δὲν ἐπέτρεψε τὴν θεωρίαν τῆς πάντοτε μεγαλοπρεπῶς τελουμένης πομπῆς τε καὶ παρατάξεως.

Καὶ καλῶς μὲν ἔπραξεν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ πέμψασα τὸν Ἐπίσκοπον Νάξου ὅπως προϊστῆται τῶν ἱερουργιῶν, πέμψασα δὲ καὶ τὸν κ. Λάταν τὸν ἐν ἱεροκήρυξι Στέντορα, ὅπως τῆς σάλπιγγος αὐτοῦ συγκινήσῃ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη· ἀξιέπαινος δὲ εἶναι καὶ ὁ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς κ. Μίλησις, ὅστις πρώτην ἤδη φορὰν ἔπεμψεν ἐκεῖσε τὸν τμηματάρχην κ. Κ. Φριδερῖκον, ὅπως ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐποπτεύῃ τὰς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἑορτῆς σπουδαίας χρηματικὰς εἰσπράξεις καὶ τὰ λοιπὰ ἀφιερώματα. Ἀλλὰ τίς ἄρά γε θέλει εἶσθαι ἡ πολιτικὴ ἐκείνη Κυβέρνησις, ἥτις ὑψηλότερόν πως καὶ ἐθνικώτερον τὰ τῆς Πανελληνίου ἑορτῆς μελετήσασα, οὐ μόνον Ἐπισκοπὴν θέλει ἱδρύσει διὰ νόμου ἐν Τήνῳ, πρὸς διαρκῆ ποιμαντορίαν τῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους καὶ πανταχόθεν προσφευγόντων ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ χάριν τῆς Πολιούχου τῶν Πανελλήνων Θεομήτορος, ἀλλὰ καὶ τὸν δέοντα θέλει πέμπει στρατὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὴν ἀναγκαίαν πολεμικὴν μουσικὴν, καὶ τ' ἄλλα δ' ἐντέλλεσθαι τὰ πρὸς λαμπρότητα συντελοῦντα, ὅπως οἱ ἐκτὸς χωρῶν τοῦ πανελληνίου προσερχόμενοι, μετὰ τῶν θρησκευτικῶν μυστηρίων μεταλαμβάνωσι καὶ τοῦ μεγάλου τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματος, καὶ ἀναρριπίζηται ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὁ ἐκ τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς δουλείας ψυχραινόμενος Ἑλληνισμός;

— Τὸ πυροβολικὸν ἤρξατο ἐκτελοῦν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως γυμνάσια μετ' ἀσφαίρων βολῶν. Ὡσαύτως καὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος τὰ γυμνάσια ἐξακολουθοῦσι.

= Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, λοχαγὸς ὑπηρετήσας εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, παρευρεθεὶς δὲ καὶ εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσσολογγίου ἐξεμέτρησε εἰς Ἀθήνας τὸ ζῆν. Ἐκηδεύθη δὲ ἐν ἀφανείᾳ, μὴ συνοδεύσαντος τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ μήτε τῶν διαταχθέντων ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου τεσσάρων λοχαγῶν

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ Β΄. φυλλάδιον τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος «Βύρωνος» διαφόρους σπουδαίας περιέχον διατριβάς, ἐν αἷς καὶ τὴν βραβευθεῖσαν ἐν τῷ Ζωγραφείῳ διαγωνίσματι τοῦ ἐν Κων]πόλει Ἕλλην. Φιλολογ. Συλλόγου πραγματείαν τοῦ κ. Ν. Πολίτου «Εὐχαὶ καὶ κατάραι τοῦ καθ' ἡμᾶς λαοῦ» ἐπιγραφομένην. Τῷ ὄντι ἐν τῷ νέῳ τούτῳ πονήματι τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ἐλέγχεται καὶ πάλιν βαθεῖα μελέτη καὶ γνῶσις τῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πραγμάτων καὶ ἡ βιοβλιοθήκη τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας προσεκτήσατο καὶ πάλιν διατριβὴν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες μετὰ τῶν προηγουμένων συγγραφῶν τοῦ κ. Πολίτου, τῶν τοῦ κ. Σάθα καὶ ἄλλων, εἶναι προωρισμέναι ὅπως ζήσωσι μετὰ τοῦ ἔθνους, οὗτινος τὸν βίον πιστῶς ζωγραφίζουσι.

= Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῶν ἀπόνρεων ἐν Μόσχᾳ, ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐν καταστάσει ἐντελοῦς ἀναισθησίας ἕνεκεν μέθης 484 ἄνδρας καὶ 111 γυναῖκας. Φαίνεται ὅτι ἐν Ῥωσσίᾳ ἡ μέθη διαρκεῖ καὶ κατὰ τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν. Τουλάχιστον κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀστυνομίας, κατὰ τὰς δύο πρώτας νηστησίμους ἡμέρας ὡδηγήθησαν εἰς τὴν φυλακὴν 156 μεθυσοι. Καὶ σημειωτέον ὅτι ἡ ἀστυνομία ἀπάγει μόνον τοὺς μὴ δυναμένους νὰ κινηθῶσιν.

— Ἐν ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐπωλήθησαν κατ' αὐτὰς διὰ δημοπρασίας 46 γυναῖκες ἐλθοῦσαι ἐκ Σινικῆς. Τῆς ἀγορᾶς ἐπετράπη νὰ συμμετάσχωσι μόνον Σῖναι. Ἡ ἀνωτάτη τιμὴ ἦν ὀκτὼ δολλάρα. Μία γυνή, ἧς ἡ ῥὶς ἦτο ὀλίγον στρεβλή, ἐπωλήθη ἀντὶ 65 λεπτῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—o—

Ἑρζεγοβίνεια = Τὰ πράγματα ἐν Ἀνατολῇ βαδίζουσι τὸν δρόμον των. Αἱ μεταρρυθμιστικαὶ προτάσεις τῆς Εὐρώπης οὐδὲν ἐπήνεγκον ὄχρι τοῦδε πρακτικὸν ἀποτέλεσμα· αἱ δὲ εἰρηνευτικαὶ προσπάθειαι τῆς Αὐστρίας ναυαγοῦσιν ἐνώπιον τῆς ἀδρανοῦς ἀντιστάσεως τῶν προσφύγων, ἐνώπιον τῶν νέων ἀνδραγαθημάτων τῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων μαχητῶν, ἐνώπιον τῆς ἀντιστάσεως αὐτῶν τῶν Μουσουλμάνων. Οἱ ἐπαναστάται φρονοῦσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ δυνηθῇ ἐπὶ τέλους ν' ἀρνηθῇ αὐτοῖς τὸν ἀπὸ τῆς Πύλης χωρισμὸν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὴν πάλην προσχώρησιν τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Προδήλως αἱ ἐλπίδες αὗται δὲν εἶναι ὅλως ἀνυπόστατοι. Ἵνα μὴ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς λίαν ἐμμέσου συμπαθείας, ἣν ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης δὲν παύει ἐκδηλοῦσα ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἔχουσιν ἄλλους ἐγγυτέρους λόγους, ὅπως φρονῶσιν ὅτι τὸ ἐνδεχόμενον ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς πάλης ὄφελος εἶναι ἀσυκρίτῳ τῷ λόγῳ μεῖζον τοῦ ὀφέλους, ὅπερ θὰ συναπέφερεν ἡ ἄμεσος διακοπὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἐξοκολουθεῖ τηρῶν τὴν οὐδετερότητα καθ' ὃν αὐτὸς ἐννοεῖ τρόπον· αἱ δὲ προσπάθειαι, αἵτινες καταβάλλονται πανταχόθεν, ὅπως ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἐπαναστατῶν, ἀποδεικνύουσιν ὁποίαν σημασίαν ἀπέκτησαν ὁ ὀλιγάριθμος ἐκεῖνος ποιμενικὸς λαός. Αἱ ἀπόπειραι τῆς Πύλης, ὅπως δελεάσῃ αὐτὸν διὰ λωρίδων γῆς, οὐδὲν ἐπήνεγκον ἄχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα· καὶ αἱ προτάσεις δὲ τῆς Σερβίας πρὸς συνομολόγησιν ἐπιθετικῆς συμμαχίας ἀπεκρούσθησαν. Αἱ ἐλπίδες τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου εἶναι λοιπὸν ὑψιπετέστεραι, ἢ αἱ παραχωρήσεις τῆς Πύλης καὶ αἱ προτάσεις τῆς Σερβίας. Ἡ Σερβία, ἀφ' ἑτέρου, διστάζει νὰ ἀποδυθῇ εἰς πόλεμον ἄνευ τῆς ἀρωγῆς τοῦ Μαυροβουνίου· τοῦτο δὲ οὐχὶ διότι ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ Μαυροβουνιακὰ ὅπλα, ἀλλὰ διότι φοβεῖται ὅτι ὁ καρπὸς τῆς πάλης δὲν θὰ ἦναι ἀντάξιος τῶν θυσιῶν καὶ τὸ Μαυροβούνιον, καίπερ ἀπέχον, θὰ κερδήσῃ διὰ τῆς ξενικῆς ἐπιρροῆς πλείονα, ἢ ἡ Σερβία, ἀποδυομένη εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὅτε ἐξερράγη ἡ ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ἐπανάστασις, ἀπεφάνθημεν ὅτι αἱ δυνάμεις δὲν θὰ ἠδύναντο ἐπὶ τέλους ν' ἀναχαιτίσωσι τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον, διότι τὸ δόγμα, δι' οὗ ἐδημιουργήθησαν οἱ δύο ἐκεῖναι ἡγεμονίαι, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ σήμερον ὡς μέσον πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν.

Τοιαύτη εἶναι καὶ σήμερον ἡ θέσις τῶν πραγμάτων. Ἐὰν παραταθῇ ἡ ἐπανάστασις καὶ ἀναζωογονηθῇ διὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ ἔαρος, ὁ Μιλάνος καὶ ὁ Νικόλαος θ' ἀναγκασθῶσι θᾶττον ἢ βράδιον νὰ δράξωσι τὰ ὅπλα χάριν τῆς ἰδίας ἑαυτῶν ὑπάρξεως.

Ἐκ τῆς Ῥαγούζης ἀναγγέλλουσι ὅτι ἀνακωχὴ μέχρι τῆς 10 Ἀπριλίου συνομολογήθη μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπαναστατησάντων. Ὁ Μουχτὰρ πασᾶς καὶ ὁ στρατηγὸς Ροντὴς ἐργάζονται σπουδαίως ὑπὲρ τῆς εἰρηνοποιήσεως. Ἐλπίζεται ὅτι τὸ ἀποτελέσμα δὲν θέλει βραδύνει.

Ἰταλία. = Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐνεκαίνισε πανηγυρικῶς ἐν Ῥώμῃ, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μονῇ τῶν Ἰησουϊτῶν, τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη, συγκροτηθεῖσα ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν διαφόρων μονῶν, εἶναι πλουσιωτάτη, καίτοι οἱ μοναχοὶ ἐπρόφθασαν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὰ πολυτιμότερα βιβλία καὶ χειρόγραφα.

Ἀγγλία. — Ἡ εἰς τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν ἀπονομὴ τοῦ τίτλου «Αὐτοκρατείρας τῶν Ἰνδιῶν» ἐξακαλουθεῖ. Ἐν Ἀγγλίᾳ διατελοῦσι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Καίτοι τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ἐπηψηφίσθη ἤδη ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων διὰ πλειονοψηφίας 76 ψήφων (209 κατὰ 134,) οὐχ' ἧττον οἱ ἀποδοκιμάζοντες τὴν τιτλοφορίαν ταύτην, οἵτινες ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν μείζω μερίδα τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου δὲν ἀπεθαρρύνθησαν, ἀλλ' ἐλπίζουσιν ἔτι νὰ παρακωλύσωσι τὴν ὁριστικὴν τοῦ νόμου τούτου ἀποδοχὴν, πεποιθότες εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, ἧς ἐνώπιον προσαχθήσεται ὁσονούπω τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τῶν Βαΐων καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπιτελῶ ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

Ι. Ν. ΒΟΥΔΟΥΡΗ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ καὶ ΠΑΓΩΝΑΣ ΦΑΜΕΛΙΑΡΗ

τοῦ μὲν θείου μου, τῶν δὲ πενθερῶν μου. Παρακαλῶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὅπως συνενώσωσι μετὰ τῶν ἐμῶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ αὐτῶν εὐχάς των.

Γ. Α. ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

—

RIUNIONE ADRIATICA

di Sicurta.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἔχοντες μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας δοσοληψίας ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ συνεννοῶνται μετὰ τοῦ κ.

ΜΑΤΘΑΙΟΥ Μ. ΒΕΖΕΡΗ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ὁ κ. ΣΤΕΦ. ΞΥΝΤΑΣ ἀφιχθεὶς κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀθηνῶν δίδει μαθήματα Κιθάρας καὶ φλαούτου.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω εἰς τὸ κοινὸν ὅτι παρ' ἐμοὶ εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς τὰ κατωτέρω εἴδη μηχανῶν ραπτικῆς τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ κατασκευαστῶν, ἤτοι· Μηχαναὶ διὰ παντοίαν τέχνην καὶ ἐργασίαν, κινούμεναι διὰ ποδὸς Χόβε, Σίνγκερ, Βέλερ-Βιλσον, Κρόβερ, Πάκερ, Μέδιουμ, Rotfut Cpoth μὲ ἔμβολον δι' ὑποδηματοποιοὺς, Μιχαναὶ κινούμεναι διὰ χειρὸς Γερμάνια, Λίγκολν, Ἐξτρὲς, Νάϋλορ, Νέα Χόβε, Σουπέριορ δύο εἰδῶν, Βικτωρίας καὶ Βάντσερ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τοιαύτας δύνανται νὰ ἴδωσιν αὐτὰς ἐκτεθειμένας εἰς τὸ κατάστημά μου, κείμενον πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

ΙΩ. ΡΟΣΕΝΠΑΟΥΜ

Ὑποδηματοποιός.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ.»